

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 817

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 354 din 23 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ansamblul său, și, în special, ale art. 31 alin. (12) și art. 15 din același act normativ	2–5
Decizia nr. 358 din 23 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 453 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	6–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
725. — Hotărâre pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului „Modernizarea infrastructurii hardware și software a Platformei Comune TETRA”	10–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
324. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea tarifelor de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier	13–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
19. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema <i>75 de ani de la eliberarea Ardealului de Nord</i>	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 354

din 23 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ansamblul său, și, în special, ale art. 31 alin. (12) și art. 15 din același act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Augustin Mândroc în Dosarul nr. 27.710/302/2016 al Judecătoriei Alba Iulia și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.733D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.861D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ansamblul său, și, în special, a dispozițiilor art. 15 din același act normativ, excepție ridicată de Filoti Cezar Cimpoeu în Dosarul nr. 19.640/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.733D/2017 și nr. 2.861D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.861D/2017 la Dosarul nr. 2.733D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a criticilor de neconstituționalitate aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ansamblul său. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 443 din 21 iunie 2016. În ceea ce privește dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, reprezentantul Ministerului Public, invocând Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În sfârșit, referindu-se la dispozițiile art. 15 din același act normativ, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru motivele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa privind reglementări cu un conținut similar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 3 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.710/302/2016, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Augustin Mândroc cu prilejul soluționării unei contestații la executare.

8. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.640/4/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ansamblul său, și ale art. 15 din același act normativ.** Excepția a fost ridicată de Filoti Cezar Cimpoeu cu prilejul soluționării unei contestații la executare.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 este neconstituțională, încălcând prevederile art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, întrucât nu identifică o situație extraordinară, care se impune a fi reglementată urgent, iar motivul care a determinat legiferarea nu este o împrejurare independentă de voința Guvernului.

10. De asemenea, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (1) din Constituție.

11. În ceea ce privește dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, autorii excepției arată că adoptarea unei ordonanțe de urgență în luna decembrie 2015, prin care sunt lipsite de eficiență, prin amânarea executării, hotărârile judecătorești ce se vor pronunța în cursul anului 2016, reprezintă o ingerință gravă a puterii administrative în activitatea puterii judecătorești. Mai mult, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată pe o perioadă lungă de timp. Caracterul rezonabil al unei proceduri se analizează în funcție de circumstanțele cauzei și având în vedere criteriile consacrate în jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului. Astfel, hotărârile judecătorești definitive au generat un drept de creață asupra statului, drept care beneficiază de protecția constituțională, în condițiile art. 44 alin. (1) din Constituție. Măsura instituită prin ordonanța de urgență criticată nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului (statul) și cele ale creditorului (persoana îndreptățită la restituire), ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său.

12. În susținerea criticilor formulate, autorii excepției invocă hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C200/14, în care instanța europeană a arătat că principiul cooperării loiale trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să adopte dispoziții care supun rambursarea unui impozit, care a fost declarat contrar dreptului Uniunii printr-o hotărâre a Curții sau a cărui incompatibilitate cu acest drept rezultă dintr-o astfel de hotărâre, unor condiții care privesc în mod specific acest impozit și care sunt mai puțin favorabile decât cele care s-ar fi aplicat, în lipsa lor, unei asemenea rambursări. Respectarea acestui principiu trebuie să fie verificată în speță de instanța de trimitere. De asemenea, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că principiul echivalenței trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să prevadă modalități procedurale mai puțin favorabile pentru cererile de rambursare a unei taxe care sunt întemeiate pe o încălcare a dreptului Uniunii decât cele aplicabile acțiunilor similare întemeiate pe o încălcare a dreptului intern. Instanței de trimitere îi revine sarcina să efectueze verificările necesare pentru a garanta acest principiu în ceea ce privește reglementarea aplicabilă litigiului aflat pe rolul său. Totodată, a arătat că principiul efectivității trebuie interpretat în sensul că se opune unui sistem de rambursare cu dobândă a taxelor percepute cu încălcarea dreptului Uniunii al căror quantum a fost constatat prin decizii judecătorești executorii, precum sistemul în discuție în litigiul principal, care prevede o eșalonare pe cinci ani a rambursării acestor taxe și care condiționează executarea unor astfel de decizii de disponibilitatea fondurilor încasate în temeiul unei alte taxe, fără ca justițiabilul să dispună de posibilitatea de a constrânge autoritățile publice să își îndeplinească obligațiile, dacă acestea nu și le îndeplinesc de bunăvoie. Instanței de trimitere îi revine sarcina de a verifica dacă o reglementare precum cea care ar fi aplicabilă în cauza principală în lipsa unui astfel de sistem de rambursare îndeplinește cerințele principiului efectivității.

13. Autorii excepției invocă și jurisprudența Curții Constituționale prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, în care s-a statuat că o dispoziție legală prin care se suspendă cursul judecării sau executarea hotărârilor judecătorești definitive referitoare la anumite cauze determinate este neconstituțională. De asemenea amintesc Decizia nr. 50 din 21 martie 2000, în care s-a reținut că „o prevedere legală, prin care s-ar interzice — fie și numai temporar, executarea unei hotărâri judecătorești ar reprezenta o imixtiune a puterii legislative în procesul de realizare a justiției, fiind contrară principiului constituțional al separației puterilor în stat”. Executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi amânată de debitor în mod unilateral fără acordul creditorului.

14. Autorii excepției amintesc și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil, în care se arată că executarea unei hotărâri judecătorești face parte integrantă din „proces”. De asemenea amintesc Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov contra Rusiei*, potrivit căreia „complexitatea procedurii interne de executare sau a sistemului bugetar public nu este de natură să exonereze statul de la obligația sa prevăzută de Convenție de a garanta tuturor dreptul de a fi executate într-un termen rezonabil acele hotărâri judecătorești care sunt obligatorii și executorii. Nu este permis autorităților statului de a se preleva de lipsa de fonduri sau a altor resurse ca scuză pentru a nu onora debitul stabilit prin hotărâre judecătorească. Este obligația statelor contractante de a-și organiza sistemul juridic în așa fel încât autoritățile competente să își poată executa obligațiile.” În sfârșit, invocă și Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, în care s-a arătat că faptul că timp de mai mult de opt ani autoritățile române nu au luat măsurile necesare în scopul executării unei hotărâri judecătorești

definitive și executorii a lăsat prevederile articolului 6 paragraful 1 din Convenție fără efect.

15. În mod distinct, autorii excepției arată că prevederile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt contrare art. 124 alin. (2), art. 21, art. 53 și art. 16 din Constituție. În acest sens arată, în esență, că Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 2/2014, a reținut că executarea eșalonată a obligației de plată a debitorului este prejudiciabilă pentru creditor. Acest prejudiciu include atât pierderea efectivă suferită de creditor (*damnum emergens*), adică suma de bani reprezentând drepturile salariale cuvenite și neacordate, actualizată cu indicele inflației, cât și beneficiul de care creditorul a fost lipsit (*lucrum cessans*), respectiv daunele-interese sub forma dobânzii legale.

16. Totodată, arată că eșalonarea se referă la hotărârile devenite executorii până la data de 31 decembrie 2016, iar cele devenite executorii după această dată nu mai sunt supuse unei executări eșalonate, astfel că se încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor.

17. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

18. **Judecătoria Alba Iulia** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

19. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

20. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că situația extraordinară care a determinat emiterea actului normativ criticat a fost determinată de riscul depășirii deficitului bugetar în anul 2016, ceea ce ar fi determinat declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii de deficit excesiv, dar și de necesitatea adoptării, în cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat și a legii bugetului asigurărilor sociale de stat. În anumite situații extreme, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești pot constitui o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, în măsura în care asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamental, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare situație extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun în materie, respectiv Codul de procedură civilă sau Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, după caz, chiar dacă debitor este statul.

21. Cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la art. 1 alin. (3) și (4) și art. 126 din Constituție, Guvernul arată că, potrivit celor statuate în jurisprudența Curții Constituționale, procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Dispozițiile de lege criticate constituie însă o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. Faptul că acesta își execută creanța într-o perioadă de 5 ani nu reprezintă o durată excesivă a executării unei hotărâri judecătorești, datorită caracterului sistemic al problemelor apărute în legătură cu executarea titlurilor executorii ale personalului bugetar.

22. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că aspectele invocate de Guvern în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror

reglementare nu putea fi amânată. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 precizează că soluții legislative asemănătoare au fost cuprinse și în alte acte normative, unele dintre acestea fiind supuse controlului Curții Constituționale, care a constatat conformitatea acestora cu prevederile Legii fundamentale.

23. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și, în special, dispozițiile art. 15 din acest act normativ. Curtea constată că în critica pe care o formulează autorii excepției se referă, în mod distinct, și la prevederile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. Dispozițiile art. 31 alin. (12) și ale art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au următoarea redactare:

— Art. 31 alin. (12): „(12) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.”;

— Art. 15: „(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016, se va realiza astfel:

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(2) Procedura de plată eșalonată prevăzută la alin. (1) se aplică și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

(3) În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicii prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(5) La sumele actualizate în condițiile alin. (4) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.

(6) Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).”

26. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 referitor la dreptul de acces la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau ale unor libertăți, art. 115 alin. (4) referitor la condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență și art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, ce privesc Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 în ansamblul său, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă, ce se referă la dispozițiile art. 31 alin. (12) și art. 15 din același act normativ.

28. În ceea ce privește constituționalitatea extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 35, a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de constituționalitate prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, respingând, prin urmare, criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

29. Cât privește dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, a constatat neconstituționalitatea acestui text de lege, reținând prin paragraful 31 al acestei decizii că „pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.” Prin urmare, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

30. Referitor la dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea observă că acestea nu au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, însă constată că, în jurisprudența sa, a mai analizat reglementări cu un conținut similar, aplicabile anterior anului 2016. Astfel, Curtea reține că dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume

prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011, dispozițiile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, dispozițiile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012, dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, și dispozițiile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, au prevăzut, de asemenea, eșalonarea succesivă a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011 și anii 2012, 2013, 2014 și 2015.

31. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, reținând, în esență, că acestea au în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport

rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională. În același timp, Curtea a constatat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. În acest sens pot fi amintite Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, și Decizia nr. 384 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013.

32. Sprijinindu-se pe argumente similare, Curtea a constatat ulterior și constituționalitatea dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

33. Având în vedere cele mai sus reținute, precum și similitudinea reglementărilor, Curtea apreciază că și în privința dispozițiilor art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se impun aceleași considerente și aceeași soluție de respingere a criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

34. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și cu unanimitate de voturi, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ansamblul său, și dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Augustin Mândroc în Dosarul nr. 27.710/302/2016 al Judecătoriei Alba Iulia și de Filoti Cezar Cimpoeru în Dosarul nr. 19.640/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Alba Iulia și Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 358

din 23 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 453 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 453 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Adrian Ionel Arvunescu în Dosarul nr. 8.084/109/2013 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 253D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 345D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepție ridicată de Adrian Ionel Arvunescu în Dosarul nr. 23/109/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 253D/2018 și nr. 345D/2018, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 345D/2018 la Dosarul nr. 253D/2018, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției solicită interpretarea și aplicarea legii, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.084/109/2013, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 453 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Adrian Ionel Arvunescu.

8. Prin Decizia civilă nr. 251 din 29 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 23/109/2014, **Curtea de Apel Pitești — Secția I**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepție ridicată de același autor.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 268 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii au un conținut diferit față de cele ale art. 211 din Legea nr. 62/2011, care reglementează aceeași materie, și nu este clar dacă dispozițiile acestui din urmă act normativ abrogă sau au caracter de lege specială în raport cu reglementarea Codului muncii. În acest mod sunt înfrânte prevederile art. 21, art. 41, art. 53 și ale art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, susține că termenul de 3 ani prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 nu ține cont de realitățile socioeconomice, respectiv de faptul că milioane de români lucrează în străinătate, inclusiv în regim de detașare transnațională, pe perioade ce depășesc perioada de prescripție de 3 ani, astfel că accesul la justiție devine iluzoriu.

10. În ceea ce privește dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă, autorul excepției susține că acestea sunt contrare art. 21 din Constituție și art. 4, art. 6, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, arată că soluția corectă pe care ar trebui să o prevadă legiuitorul ar fi aceea de a înlocui formula imperativă „*va fi obligată*” cu formula permisivă „*va putea fi obligată*”, lăsând la îndemâna instanțelor de judecată și posibilitatea respingerii în totalitate a cererii de plată a cheltuielilor de judecată, cel puțin a onorariului avocatului, în situații în care aceasta se justifică față de cazul concret din dosar. De asemenea, consideră că în legislația muncii ar trebui introdusă o dispoziție care să deroge de la dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă, astfel încât angajații care contestă deciziile de concediere să nu fie obligați la suportarea cheltuielilor de judecată în situația în care aceste contestații sunt respinse. Arată că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că protejarea drepturilor și libertăților trebuie să fie efectivă, și nu doar teoretică. Or, în România, salariul este împiedicat să se adreseze justiției, întrucât nu și-ar putea permite să achite cheltuielile de judecată angajatorului dacă va cădea în pretenții. Mai mult, angajatorii împreună cu firmele de avocatură angajate stabilesc tarife abuzive, uneori fictive. Chiar dacă dispozițiile Codului de procedură civilă permit reducerea onorariului avocatului, acest lucru se întâmplă foarte rar în practică. Totodată, susține că noțiunea de culpă procesuală este complexă și amplă, neputând fi echivalată cu împrejurarea că părții i s-a respins contestația deși a manifestat bună-credință și a depus toate diligențele pentru soluționarea în condiții rezonabile a cauzei și cu cheltuieli minimale. Mai arată că soluția legislativă criticată impune condiții excesive în sarcina individului ce nu sunt proporționale raportat la cerințele de interes general referitoare la buna administrare a justiției.

11. Referitor la dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, arată că acestea sunt contrare art. 21, art. 53 și art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, dacă se interpretează în sensul că legătura cu soluționarea cauzei se referă doar la faza curentă a litigiului, în care este invocată excepția de neconstituționalitate, și nu au în vedere și soluționarea fondului cauzei sau altă fază a aceleiași litigiu. Consideră că textul de lege criticat nu este clar și previzibil și, dacă s-ar interpreta în sensul mai sus arătat, ar aduce atingere dreptului cetățenilor de a se adresa instanței de contencios constituțional. Arată că situația concretă avută în vedere se referă la invocarea unei excepții de neconstituționalitate în cadrul unui litigiu când a solicitat revizuirea hotărârii din apel, iar instanța a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale considerând că dispoziția de lege criticată trebuie să aibă legătură cu soluționarea cererii de revizuire, iar nu cu fondul cauzei. Această interpretare a fost dată de Curtea de Apel Pitești și contravine modului în care celelalte instanțe și Înalta Curte de Casație și Justiție au interpretat și au aplicat dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

12. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă, autorul consideră că se impune fixarea prin lege a unor criterii de verificare a rezonabilității cheltuielilor dovedite de parte, care însă constituie parte a procesului de jurisdicție, iar nu a celui de legiferare. Autorul excepției ignoră dispoziția art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă care instituie în mod expres posibilitatea instanței, chiar și din oficiu, de a reduce motivat o parte din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, dacă acesta este vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Cea mai mare parte a criticii tinde către modificarea și completarea legii, ceea ce intră în atribuțiile legiuitorului și excedează competenței Curții Constituționale.

13. Referitor la dispozițiile art. 268 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, instanța de judecată apreciază, de asemenea, că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate. Astfel, arată că, în ceea ce privește termenele considerate contradictorii din Legea nr. 62/2011 și Legea nr. 53/2003, o astfel de chestiune a fost incidental avută în vedere, într-o decizie a Curții Constituționale ce a constatat că intenția legiuitorului este aceea de a scurta, pe cât posibil, starea de incertitudine juridică, în materia specială a raporturilor de muncă. Cu trimitere la termenul de 3 ani, arată că acesta privește intervalul în care se poate recurge la protecția jurisdicțională a dreptului patrimonial în mod identic cu a oricărui alt drept patrimonial de același tip, potrivit dreptului comun. Aprecierea că în raporturile dintre salariat și angajator ar fi necesară o durată mai mare sau mai mică rămâne la latitudinea legiuitorului, care este în măsură să acorde sau nu o protecție mai accentuată ținând cont de raporturile de subordonare și, respectiv, de putere dintre cei doi. Instanța de judecată consideră că argumentele invocate de autorul excepției nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate, în condițiile în care termenul de 3 ani prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 este unul susceptibil, potrivit legii, de întrerupere și suspendare, prevederea fiind aplicabilă deopotrivă partenerilor raporturilor de muncă în care textul este aplicabil, dar și tuturor litiganților între care nu există atari raporturi, ci unele de natură patrimonială, similar celui în cauză. Cât despre încălcarea dreptului de acces la justiție, arată că legiuitorului îi este recunoscută îndreptățirea de a institui termene de prescripție apreciate rezonabile, tocmai pentru a răspunde imperativului constituțional al rezolvării într-un termen rezonabil a stărilor litigioase. De asemenea, consideră că sunt nesusținute și criticile vizând încălcarea dreptului la muncă sau protecției sociale a muncii.

14. Referitor la dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată arată că cele invocate de autorul excepției vizează o inconsecvență jurisdicțională, determinată eventual de nerespectarea dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, iar nu încălcarea vreunui imperativ constituțional. O astfel de practică neunitară ar putea fi supusă controlului pe calea recursului în interesul legii sau a hotărârii preliminare în interpretarea unor chestiuni de drept. Norma de drept criticată este însă suficient de precisă și clară, întrucât condiționează răspunsul și examenul în contencios constituțional doar în ceea ce privește actele normative utile și necesare soluționării unui anumit litigiu, procedura slujind unui demers caracterizat printr-un interes real, actual, concret al părților aceluși litigiu.

15. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Analizând obiectul cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că incidente sunt doar prevederile art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003, care privesc termenul în care pot fi formulate cererile referitoare la plata unor drepturi salariale neacordate. Aceste dispoziții de lege au următoarea redactare: „(1) *Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...] c) în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator.*” De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, potrivit cărora „(1) *Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. (2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.*” Totodată, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora „(1) *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*”

20. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 referitor la dreptul de acces la justiție, precum și prevederilor art. 6, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind procesul echitabil, principiul *nulla poena sine lege*, respectiv limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 268 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21, art. 41 referitor la dreptul la muncă, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, autorul excepției susține că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (1), art. 21 și art. 53, precum și art. 6 paragraful 1 din convenția internațională mai sus amintită.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003, Curtea constată că Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, a prevăzut în art. 211 lit. c) că „Cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate după cum urmează: [...] c) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate pot fi cerute în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.” Autorul excepției invocă existența unei reglementări paralele, întrucât atât dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003, cât și cele ale art. 211 lit. c) din Legea nr. 62/2011 s-ar referi la aceeași materie.

22. Față de această critică, Curtea reține că ipoteza legală aplicabilă autorului excepției, vizând termenele în care pot fi adresate instanțelor de judecată cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă referitor la plata unor drepturi salariale neacordate, criticată ca fiind neconstituțională, nu se suprapune cu reglementarea Legii nr. 62/2011, astfel că susținerea potrivit căreia textul de lege criticat ar fi lipsit de claritate și previzibilitate este neîntemeiată.

23. Cât privește critica potrivit căreia termenul de 3 ani stabilit de art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 ar aduce atingere dreptului de acces la justiție, Curtea apreciază ca fiind relevante cele reținute prin Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 20 mai 2015, paragraful 14, potrivit căreia instituirea unui termen de prescripție de 3 ani în materia conflictelor de muncă având ca obiect plata drepturilor salariale neacordate „are ca justificare asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice și necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a conflictului de muncă izvorât din neplata acestor drepturi, în interesul legitim al fiecăreia dintre părțile litigante. Prin prescripție se stinge doar dreptul la acțiune în sens material, deci posibilitatea titularului dreptului de creanță de a obține, pe calea silită, îndeplinirea obligației subiectului pasiv. Așadar, prescripția nu stinge dreptul subiectiv în substanța lui, drept care continuă să subziste, și nici obligația corelativă, care va putea fi executată de bunăvoie. De asemenea, în această materie sunt aplicabile dispozițiile Codului civil referitoare la suspendarea sau întreruperea curgerii termenului de prescripție”.

24. Având în vedere cele mai sus reținute, Curtea apreciază că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003.

25. Analizând în continuare critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că, prin Decizia nr. 463 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 26 august 2016, a răspuns unor critici asemănătoare celor

invocate în prezenta cauză, reținând că „obligativitatea plății cheltuielilor de judecată, incluzând taxele de timbru și onorariile avocaților, de către partea ale cărei pretenții nu au fost admise de instanța de judecată are la bază ideea de culpă procesuală a acesteia” (paragraful 22). De asemenea, Curtea a precizat că „buna-credință a părții care a pierdut procesul nu justifică exonerarea ei de plata cheltuielilor de judecată. Din acest punct de vedere, între partea care a obținut câștig de cauză, dreptul ei fiind recunoscut prin hotărâre, și partea care acceptă judecata și pierde procesul, riscul acestei situații trebuie să fie suportat de această din urmă parte care, prin comportamentul său, chiar dacă nu a fost de rea-credință, a obligat pe partea potrivnică câștigătoare să angajeze cheltuielile din proces. Așa fiind, textul criticat induce o culpă procesuală în sarcina celui care, prin atitudinea sa, a determinat cheltuielile de judecată făcute de partea adversă în timpul și cu ocazia desfășurării procesului” (paragraful 24).

26. Curtea reține că, potrivit art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său”. Referitor la această reglementare, Curtea, prin Decizia nr. 463 din 28 iunie 2016, paragraful 23, preluând cele statuate anterior prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, a reținut că „prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumului onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil”.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 463 din 28 iunie 2016 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse art. 453 din Codul de procedură civilă.

28. Distinct față de cele reținute prin decizia mai sus amintită, Curtea constată că autorul prezentei excepții de neconstituționalitate solicită și modificarea sau completarea Legii nr. 53/2003 cu dispoziții care să deroge de la prevederile art. 453 din Codul de procedură civilă, aceste aspecte excedând însă competenței Curții Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

29. În sfârșit, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, din perspectiva criticilor vizând lipsa de claritate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a făcut numeroase referiri asupra modului de interpretare a condiției impuse de acest text de lege pentru admisibilitatea excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, condiție ce privește existența unei legături a normei de lege criticate cu soluționarea cauzei. Astfel, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549

din 3 august 2011, Curtea a reținut „că se poate solicita controlul de constituționalitate numai al acelor dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Instituirea acestei proceduri de control al constituționalității legii aplicabile în cauza dedusă judecătii instanței de fond, ca modalitate de acces la justiție, implică în mod necesar asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală. Condiția ca dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă”.

30. Prin Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, Curtea a statuat că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

31. Mai mult, prin Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, Curtea a precizat că incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat. În ceea ce privește interesul în invocarea excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014, că autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, astfel că posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia, ci ar privi numai drepturile altor persoane.

32. Totodată, Curtea a precizat că excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții legale incidente într-o anumită fază procesuală trebuie să aibă legătură cu soluționarea cererii în cadrul căreia a fost invocată această excepție. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, Curtea a respins excepția ca inadmisibilă, întrucât dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă referitoare la sancțiunea nulității recursului nu aveau legătură cu soluționarea cererii de revizuire a unei decizii civile, iar prin Decizia nr. 704 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, a pronunțat aceeași soluție, întrucât dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 86 alin. (3) din Codul de procedură civilă — dispoziții incidente în faza procesuală a recursului — nu aveau legătură cu soluționarea cererii de revizuire în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

33. Prin urmare, sintetizând cele reținute în jurisprudența instanței de contencios constituțional, Curtea constată că cerința stabilită de art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ca dispozițiile de lege criticate pe calea excepției de neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei, privește incidența în cauză a acestor dispoziții de lege, respectiv faptul de a fi aplicabile în litigiile în care se invocă excepția de neconstituționalitate, având aptitudinea de a genera efecte juridice diferite în cauză, după cum Curtea Constituțională constată sau nu neconstituționalitatea acestora.

34. Constatarea îndeplinirii acestor criterii, în mod concret, revine instanțelor de judecată care, așa cum s-a reținut în Decizia nr. 713 din 9 noiembrie 2017, paragraful 27, „au rolul de

partener al Curții, în sensul că verifică, în vederea sesizării instanței constituționale, respectarea prevederilor legale referitoare la admisibilitatea excepțiilor de neconstituționalitate”, dar și Curții Constituționale. În acest sens, prin aceeași decizie, paragraful 28, Curtea a reținut că „excepția de neconstituționalitate este expresia, în sistemul nostru normativ, a controlului concret de constituționalitate, astfel încât, atât instanței *a quo*, cât și celei *a quem* le revine competența de a verifica, în proceduri distincte, dacă aceasta se plasează în paradigma controlului concret de constituționalitate. Dacă, în privința instanței *a quo*, verificarea condițiilor de admisibilitate ține de îndeplinirea condițiilor legale necesare pentru sesizarea Curții Constituționale, pentru instanța *a quem* această verificare are semnificația întrunirii condițiilor necesare declanșării controlului de constituționalitate, respectiv a cercetării prezumției de constituționalitate a textului legal criticat. Prin urmare, realizând această verificare, Curtea se asigură că exercitarea controlului de constituționalitate cu privire la textul criticat prin formularea unei excepții de neconstituționalitate prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei, ceea ce este de natură a valida faptul că examenul de verificare a conformității normei legale cu Constituția se plasează în cadrul controlului concret de constituționalitate.”

35. Referitor la cerința de precizie, claritate și previzibilitate a normei juridice, Curtea, prin Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, ori Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, a reținut că art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de precizie, claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. Prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Curtea a precizat că previzibilitatea legii presupune ca aceasta să fie suficient de precisă și clară pentru a putea fi aplicată, altfel spus să permită persoanelor interesate — care pot apela la nevoie la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

36. Prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, sau Hotărârea din 24 ianuarie 2012, pronunțată în Cauza *Mihai Toma împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că este îndeplinită cerința de previzibilitate a legii atunci când justițiabilul are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării date acesteia de către instanțe și, dacă este cazul, în urma obținerii unei asistențe juridice adecvate, care sunt efectele juridice ale actelor sau omisiunilor sale.

37. Analizând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în raport cu aceste repere ale jurisprudenței instanței de contencios constituțional, cât și ale Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea apreciază că dispozițiile de lege criticate au un conținut clar, acesta putând fi dedus din înseși considerentele deciziilor Curții Constituționale mai sus amintite.

38. Cât privește critica soluțiilor pronunțate de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă în privința respingerii unor excepții de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta ar presupune, în fapt, controlul modului de aplicare în concret a art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în cadrul soluționării unor cereri de revizuire, raportat la motivele revizuirii invocate de autorul excepției, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale, revenind instanțelor de judecată competente să judece recursul împotriva încheierilor prin care s-a dispus respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

39. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Ionel Arvunescu în dosarele nr. 8.084/109/2013 și nr. 23/109/2014 ale Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 453 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului „Modernizarea infrastructurii hardware și software a Platformei Comune TETRA”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului „Modernizarea infrastructurii hardware și software a Platformei Comune TETRA”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020 prin Programul operațional Infrastructură mare, axa prioritară 5 — Promovarea adaptării la schimbări

climatică, prevenirea și gestionarea riscurilor, obiectivul specific 5.2 „Creșterea nivelului de pregătire pentru o reacție rapidă și eficientă la dezastre a echipajelor de intervenție”, precum și de la bugetul de stat, prin bugetul Serviciului de Telecomunicații Speciale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Serviciul de Telecomunicații Speciale răspunde de modul de implementare a proiectului prevăzut la art. 1, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,

Roxana Mînzatu

p. Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Ionel-Sorin Bălan

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 2 octombrie 2019.

Nr. 725.

NOTĂ DE FUNDAMENTARE**privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului
„Modernizarea infrastructurii hardware și software a Platformei Comune TETRA”**

Institutul European pentru Standardizare în Telecomunicații (ETSI) a clasificat comunicațiile de urgență, în funcție de participanți, în patru standarde:

1. comunicarea cetățenilor cu autoritățile/organizațiile în caz de ajutor (prin primire, preluare și procesare apeluri de urgență) (emergency calls);

2. comunicarea între autorități/organizații (public safety communications);

3. comunicații de la autorități/organizații către cetățeni, grupuri sau către publicul general pe timpul urgențelor (warning systems — în România a fost implementat sistemul RO-ALERT, care permite difuzarea de mesaje de tip Cell Broadcast pentru avertizarea și alarmarea populației în situații de urgență, conform prevederilor legale);

4. comunicații între cetățeni în timpul urgențelor.

Din acest punct de vedere primul standard, referitor la comunicarea cetățenilor cu autoritățile, este acoperit prin intermediul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență 112, care asigură interfața între cetățean și toate agențiile și instituțiile implicate în gestionarea situațiilor de urgență.

Al doilea standard la nivel european este realizat prin sisteme de radiocomunicații mobile în standard TETRA.

Sistemul de radiocomunicații în standard TETRA (TErrestrial Trunked RAdio) este un sistem profesional, standardizat de ETSI, destinat radiocomunicațiilor mobile ale organizațiilor militare, guvernamentale, de ordine publică și forțelor de intervenție și salvare (Public Safety Sector — PSS sau Public Protection and Disaster Relief — PPDR). Acesta este proiectat ca un sistem deschis, de mare acoperire, cu timp de răspuns redus și un grad mare de disponibilitate și securitate a comunicațiilor a cărui infrastructură este compusă din centre de comutare și management și celule radio TETRA.

În România, comunicațiile între autoritățile cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență se realizează prin intermediul infrastructurii Platformei Comune TETRA (PCT).

PCT funcționează în baza Regulamentului de organizare și funcționare aprobat prin Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. S-84/16.09.2008, cu modificările ulterioare, și asigură servicii radio mobile de voce și date, criptate, pentru toate autoritățile și instituțiile statului român cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență, ordinii publice și securității, atât în interiorul țării, cât și în cadrul cooperării transfrontaliere, inclusiv comunicațiile critice de tip PPDR în România.

De la operaționalizarea sistemului s-au realizat investiții care s-au axat pe extinderea sistemului și a funcționalităților sale, fără a viza componenta operațională și structurală de bază.

Componentele funcționale ale PCT sunt într-o situație critică, generată în principal de următorii factori:

- riscul tehnologic major de întrerupere a serviciilor PCT ca urmare a gradului de uzură avansat al echipamentelor din centrele de management și comutare, declarate „end of sale” și „end of support” de către producători;

- aplicațiile de monitorizare și administrare a sistemului, precum și cele funcționale de pe consolele dispecer din sistem sunt compatibile în versiunea actuală doar cu sistemul de operare Windows XP, sistem pentru care producătorul Microsoft nu mai oferă suport și nici licențe. În plus, calculatoarele actuale nu mai sunt compatibile hardware cu acest sistem de operare, fiind nevoie de folosirea de sisteme IT învechite, chiar dacă se instalează puncte de lucru noi;

- versiunile curente ale componentelor funcționale din cadrul PCT nu mai sunt compatibile cu echipamentele produse în acest moment de către producători. Acest aspect creează limitări privind utilizarea noilor tehnologii disponibile cum ar fi conexiunea celulelor radio prin interfețe Ethernet sau folosirea celulelor radio compacte outdoor, foarte utile în zone rurale, greu accesibile pentru extinderea acoperirii rețelei cu costuri reduse. Dificultatea achiziției unor echipamente noi de infrastructură (în special celule radio, dispecerate radio și echipamentele de rutare aferente) generează riscuri majore privind menținerea funcționalităților actuale și limitează extinderea acoperirii radioelectrice a PCT;

- pentru o mare parte dintre modulele celulelor radio producătorul nu mai oferă servicii de reparații sau le oferă doar în limita pieselor existente pe stoc, pentru o perioadă limitată, până la epuizare, ceea ce face ca remedierea defectelor hardware să devină din ce în ce mai dificilă și uneori chiar imposibilă.

Constrângerile prezentate mai sus generează riscuri majore de nefuncționare a rețelei TETRA, impunându-se măsuri urgente pentru remedierea acestei situații, prin modernizarea PCT.

Pe lângă problemele generate de uzura fizică și morală a echipamentelor hardware, prezentate mai sus, din punctul de vedere al serviciilor oferite beneficiarilor PCT există și alți factori de risc cauzati de limitările arhitecturale ale sistemului, în ansamblul lui, care conduc la necesitatea modernizării.

PCT este compusă din șase componente funcționale cu echipamente furnizate de doi producători diferiți, fapt ce implică următoarele:

- imposibilitatea asigurării interoperabilității complete la nivel de sistem între cele două platforme TETRA;

- prin existența a două infrastructuri diferite, cu sisteme de management diferite, nu se poate realiza integrarea statisticilor de funcționare a PCT într-un sistem unitar de management și nu se poate asigura un management operațional integrat.

Totodată, necesitatea integrării cu alte sisteme informatice și de comunicații utilizate pentru managementul situațiilor de criză și de urgență sau pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice ale instituțiilor beneficiare ale serviciilor furnizate de PCT prin interfețe de tip API nu poate fi satisfăcută în versiunea actuală a sistemului.

Proiectul propus spre finanțare constă în modernizarea infrastructurii hardware și software a PCT prin implementarea celor mai noi tehnologii din domeniul IT, atât la nivel central, prin utilizarea soluțiilor de virtualizare în cadrul SwMI, cât și la nivelul

infrastructurii de distribuție, prin utilizarea protocoalelor dinamice de rutare a pachetelor de date IP. Sistemul IT aferent PCT va asigura comunicațiile critice de tip PPDR atât la nivel național, cât și în cadrul cooperării transfrontaliere între instituțiile cu atribuții în domeniul gestionării situațiilor de urgență.

Necesitatea implementării proiectului de modernizare a infrastructurii hardware și software a PCT este justificată de faptul că PCT este un sistem critic, de importanță națională, care trebuie să funcționeze permanent, un nivel optim al funcționării favorizând asigurarea unui răspuns prompt și eficient al agenților de urgență și al altor autorități responsabile la urgențele cetățenilor.

Obiectivul general al proiectului constă în modernizarea infrastructurii hardware și software a Platformei Comune TETRA, cu scopul asigurării interoperabilității structurilor cu atribuții în domeniul gestionării situațiilor de urgență și a unui răspuns prompt și eficient al agenților de urgență și al altor autorități responsabile la urgențele cetățenilor, prin modernizarea sistemului de comandă a incidentelor, în vederea diminuării pierderilor umane și materiale.

Obiectivul general al proiectului urmează a fi atins prin îndeplinirea următoarelor **obiective specifice**:

- coordonarea rapidă a forțelor de intervenție din cadrul instituțiilor cu atribuții privind gestionarea situațiilor de urgență prin utilizarea la scară națională a serviciilor de comunicații în standard TETRA, care permit o paletă de servicii adaptată nevoilor de comunicații ale acestora, prin implementarea proiectului asigurându-se diminuarea timpului mediu de comunicare prin voce a datelor către resursele mobile de intervenție;

- creșterea capacității de trafic de voce și date concomitent cu creșterea disponibilității și a calității serviciilor oferite de infrastructura PCT;

- management unitar centralizat și asigurarea de servicii uniforme oferite prin implementarea unei soluții bazate pe o componentă SwMI unitară ce va facilita pe lângă funcționarea terminalelor radio în întregul sistem, la nivel național, și realizarea monitorizării și administrării eficiente a sistemului cu costuri reduse;

- asigurarea unei disponibilități de peste 99% a sistemului, prin implementarea unei soluții ce prevede o configurație cu redundanță geografică astfel încât, chiar și în cazul unor dezastre majore, serviciile oferite de infrastructura PCT să fie disponibile neîntrerupt pentru o bună comunicare în vederea gestionării situațiilor de urgență;

- asigurarea ariei de acoperire la nivel național de peste 90% pentru terminale mobile și 80% pentru terminale portabile, acest obiectiv putând fi atins, conform proiectării radio, printr-o rețea de acces radio de minimum 800 de celule radio.

Implementarea proiectului va presupune achiziția de echipamente și aplicații informatice pentru modernizarea infrastructurii hardware și software a PCT, inclusiv servicii asociate de instalare și punere în funcțiune, precum și achiziția de bunuri și servicii pentru realizarea informării și publicității implementării proiectului, respectiv realizarea auditului tehnic și financiar al proiectului.

Caracteristicile principale ale proiectului „Modernizarea infrastructurii hardware și software a Platformei Comune TETRA”

Titular: Serviciul de Telecomunicații Speciale

Beneficiar: Serviciul de Telecomunicații Speciale

Amplasament:

— site principal: Splaiul Independenței nr. 323A, sectorul 6, București

— site-uri secundare: amplasamente de radiocomunicații situate pe întreg teritoriul național

Valoarea totală a proiectului, inclusiv TVA (prețuri valabile în luna mai 2019: 1 euro = 4,7517 lei)	mii lei	231.807
Eșalonarea cheltuielilor		
— anul I	mii lei	46.400
— anul II	mii lei	69.624
— anul III	mii lei	115.783

Indicatori prestabiliți

Indicatori prestabiliți de rezultat

Nr. crt.	Denumirea indicatorului	Valoare de referință	Anul de referință*)	Valoare-țintă
1	Timpul mediu de răspuns la situații de urgență	120 de secunde	2019	115 secunde

*) Anul semnării contractului de finanțare.

Indicatori prestabiliți de realizare

Nr. crt.	Denumirea indicatorului	Valoare de referință	Anul de referință*)	Valoare-țintă
1	Sistem IT pentru gestionarea situațiilor de urgență	0	2019	1

*) Anul semnării contractului de finanțare.

Durata de realizare a proiectului: 36 de luni

Finanțarea investiției

Finanțarea proiectului se realizează din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020, prin Programul operațional Infrastructură mare, axa prioritară 5 „Promovarea adaptării la schimbări climatice, prevenirea și gestionarea riscurilor”, obiectivul specific 5.2 „Creșterea nivelului de pregătire pentru o reacție rapidă și eficientă la dezastre a echipajelor de intervenție”, precum și de la bugetul de stat, prin bugetul Serviciului de Telecomunicații Speciale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere, înregistrat cu nr. 400.584 din 4.09.2019;

— art. 5.4, 6.2 și 14.1 din Acordul petrolier de concesiune a activității de exploatare a rezervoarelor, conductelor de transport al țițeiului și produselor petroliere, a instalațiilor de pompare și a celorlalte instalații și echipamente aferente acestora, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea „Oil Terminal” — S.A. Constanța, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 886/2002,

în temeiul prevederilor art. 2 lit. d) și art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 156/2018 privind aprobarea tarifelor de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 13 august 2018.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 1 octombrie 2019.
Nr. 324.

ANEXA Nr. 1

TARIFE pentru derularea operațiunilor de transport prin terminalul petrolier

MOTORINĂ ȘI BIODIESEL

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare motorină din cisterne de cale ferată și încărcare la navă	Cantități încărcate la navă:	
	cantități mai mici de 30.000 tone/lună	17,25
	între 30.000 și 50.000 tone/lună	16,30
	peste 50.000 tone/lună	15,33
Descărcare motorină din cisterne de cale ferată în rezervor și transfer la rezervorul de livrare pentru încărcare ulterioară în cisterne de cale ferată/autocisterne	Indiferent de cantitate	17,23
Descărcare motorină din autocisterne în rezervor și transfer la rezervorul de livrare pentru încărcare ulterioară în cisterne de cale ferată/autocisterne	Indiferent de cantitate	19,67
Descărcare motorină din navă în rezervoarele din Secția Platformă Sud	Indiferent de cantitate	9,74
Descărcare motorină din navă în rezervoarele din Secția Platformă Nord	Indiferent de cantitate	12,70
Descărcare motorină din navă în rezervoarele din Secția Platformă Port	Indiferent de cantitate	11,95
Descărcare motorină din barje maritime în cisterne CF în Secția Platformă Sud, cu pompa barjelor	Indiferent de cantitate	27,33
Descărcare motorină din nave maritime în cisterne CF în Secția Platformă Sud, cu pompa navelor	Indiferent de cantitate	27,33
Încărcare motorină din rezervor în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	22,25

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Încărcare motorină din rezervor în autocisterne	Indiferent de cantitate	23,03
Încărcare motorină din rezervor în navă/barje	Indiferent de cantitate	16,70
Încărcare din rezervor în tank bunkeraj > 100 tone/lot	Indiferent de cantitate	19,18
Tarif in tank transfer	Indiferent de cantitate	3,46
Descărcare biodiesel din cisterne de cale ferată în rezervorul de condiționare	Indiferent de cantitate	13,50
Descărcare biodiesel din autocisterne în rezervorul de condiționare	Indiferent de cantitate	20,01
Condiționare motorină prin amestec cu biodiesel	Indiferent de cantitate	9,60

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/lot
Încărcare din rezervor în tank bunkeraj ≤ 100 tone/lot	Indiferent de cantitate	1.918,12

BENZINĂ

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare din cisterne de cale ferată și încărcare la navă	Cantități încărcate la navă:	
	cantități mai mici de 30.000 tone/lună	15,33
	între 30.000 și 50.000 tone/lună	14,88
	peste 50.000 tone/lună	13,43
Descărcare din cisterne de cale ferată în rezervor și transfer la rezervorul de livrare pentru încărcarea ulterioară la cisterne de cale ferată/autocisterne	Indiferent de cantitate	15,34
Descărcare din navă în rezervor	Indiferent de cantitate	10,01
Descărcare din barje în rezervor	Indiferent de cantitate	11,24
Încărcare din rezervor în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	17,23
Încărcare din rezervor în autocisterne	Indiferent de cantitate	22,22
Încărcare din rezervor în navă/barje	Indiferent de cantitate	14,85
Tarif in tank transfer	Indiferent de cantitate	3,46

ȚIȚEI

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare din navă și predare la S.C. CONPET — S.A.	Cantități mai mici de 100.000 tone/lună	
	Între 100.000 și 190.000 tone/lună	16,05
	Între 190.000 și 230.000 tone/lună	12,78
	Peste 230.000 tone/lună	12,22
Descărcare din navă în rezervor și transfer la rezervorul de livrare în vederea încărcării ulterioare în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	12,70
Încărcare din rezervor în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	22,25
Descărcare din cisterne de cale ferată în rezervor în vederea încărcării ulterioare la nave	Indiferent de cantitate	17,45
Încărcare din rezervor la navă	Indiferent de cantitate	13,93
Tarif in tank transfer	Indiferent de cantitate	3,46

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare din navă în rezervor și pompare din rezervor la navă	Indiferent de cantitate	24,18
Descărcare între două nave acostate în două dane petroliere prin transbord direct, utilizând instalațiile prestatorului	Indiferent de cantitate	6,44
Primire pe conductă CONPET în rezervor în vederea încărcării ulterioare la nave/cisterne de cale ferată sau predării la CONPET pentru pompare pe conductă	Indiferent de cantitate	8,79
Predare din rezervor pe conductă	Indiferent de cantitate	5,94

NOTĂ:

Tarifele nu includ consumurile tehnologice și TVA.

ANEXA Nr. 2

TARIFE
pentru derularea operațiunilor de depozitare prin terminalul petrolier

MOTORINĂ ȘI BIODIESEL

Intervalul de depozitare	Tarif
	lei/tonă/zi
0	1
De la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 15-a zi	0,16
Începând cu a 16-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 30-a zi	0,22
Începând cu a 31-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport: — pentru cantități descărcate până la 200.000 tone/an	0,39
— pentru cantități descărcate mai mari de 200.000 tone/an și mai mici sau egale cu 300.000 tone/an	0,36
— pentru cantități descărcate mai mari de 300.000 tone/an și mai mici sau egale cu 400.000 tone/an	0,31
— pentru cantități descărcate mai mari de 400.000 tone/an	0,27

BENZINĂ ȘI ȚIȚEI

Intervalul de depozitare	Tarif
	lei/tonă/zi
0	1
De la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 15-a zi	0,16
Începând cu a 16-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 30-a zi	0,22
Începând cu a 31-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport	0,39

NOTE:

1. Tarifele nu includ consumurile tehnologice și TVA.
2. Data terminării descărcării mijlocului de transport este ziua „zero”.
3. Depozitarea se calculează până în ziua anterioară (inclusiv) datei înscrise în documentele de livrare.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema *75 de ani de la eliberarea Ardealului de Nord*

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 14 octombrie 2019, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint cu tema *75 de ani de la eliberarea Ardealului de Nord*.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei prezintă cele două fețe ale medaliei jubiliare din aur „Ardealul Nostru”, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, stema României, valoarea nominală „10 LEI” și anul de emisiune „2019”.

Reversul monedei redă imaginea Monumentului ostașului român de la Carei, inscripția în arc de cerc „ELIBERAREA ARDEALULUI DE NORD” și data la care a fost eliberat ultimul teritoriu ocupat din Transilvania, „25 octombrie 1944”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului BNR și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint cu tema *75 de ani de la eliberarea Ardealului de Nord* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Constanța, Dolj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 30 septembrie 2019.
Nr. 19.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

